

24e jaargang
nr. 248
december 2001

heij & wei

dorpsblad voor Blaricum

het & wei
is het dorpsblad
voor en voor alle
Blaricummers
en is een uitgave
van de
Stichting
Dorpsblad
Blaricum.

ALPHAG BV
Blaricum

DBP
DN

eigenaar: de heer R. Ton

INTERVENTUS
ASSURANTIE

de Jong Strankinga Ronk

MOULIJN BOSSE & HUDDLESTON SLATER

Rabobank
Laren-Blaricum

Wester en Van der Bijl
MAKELAAR VAN GOEDE HUURTOEGANG

Kantoren in Blaricum en Laren

SIPENSCHRIJF: **TweeCombining** (035) 531 65 20, **Serva** (035) 531 73 00, **BLARICUMSE APOTHEEK**, **Merpatis**, **MERKEL-STRASSER**, **Fa. Wed. B. Vos**, **Fa. Jan de Jong**

KERSTMIS 2001

Als Kerstmis het feest moet zijn van 'Vrede op aarde' dan mogen we ons dit jaar na 11 september wel twee keer bedenken of het nog te vieren is!

Vrede en vrijheid en ruimte zijn immers wezensnodzakelijke voorwaarden om een goed feest te kunnen vieren, opdat de teugels 'gevierd' kunnen worden. Bij een echt feest zeggen we elkaar volheid van leven toe en dat verheft ons dan boven het alledaagse. Anders gaat het leven zijn ongewenste gang. Een feest geeft ons ook reden om stil te staan bij en ons te verwonderen over het levensgebeuren. Daarom heffen we het glas en spreken we een heilwens uit. Feest is altijd een teken van hoop. We staan stil bij iets dat de waarde van ons leven heeft vergroot en het kan ook een vooruitlopen zijn op wat er nog niet is. Het onmogelijk gewaande vieren we als aanwezig. Feest vieren maakt mensen ook aan elkaar gelijk en het realiteit de toekomst, de hoop en de verwachting. Vandaar dat we ons de hemel wel voorstellen als een feest zonder einde. Als nu sinds 11 september ons levensklimaat sterker bepaald wordt door angst en moedeloosheid, meer door efficiency dan door belangeloosheid, is het goed dat er ook in 2001 een kerstfeest is. Want als we dit feest vieren wordt onze aandacht gericht op een pasgeboren Kind voor wie de toekomst nog verborgen is, maar dat bij zijn geboorte verwachtingen wekte bij zijn ouders en andere mensen. Bij de geboorte van dat Kind - zegt het kerstverhaal - zongen de engelen: 'Vrede op aarde aan de mensen in wie Hij welbehagen heeft'. Als wij het leven willen uithouden en de zin van ons bestaan willen vinden zal er feest moeten zijn om samen de hoop te vieren die ons door de geboorte van een kind wordt aangereikt. Daarom vieren we ook in 2001 met vreugde het kerstfeest, want ons verlangen naar vrede en gerechtigheid wordt steeds weer tot leven gewekt en maakt ook ons eigen leven tot een vierenwaardig wonder en dragen we ons eigen steentje bij aan de echte vrede op aarde.

J.W.

Prettige Kerstdagen en een Gelukkig Nieuwjaar

Karel Hoekendijk

Nieuwjaarsreceptie gemeentehuis

Het College van Burgemeester en Wethouders nodigt u van harte uit voor de Nieuwjaarsreceptie op donderdag 3 januari 2002 aanvang 19.00 uur.

EEN JAAR

Morgen hoort het zoals altijd een groot feest te zijn. Maar elk jaar langer zou eigenlijk een jaar korter moeten zijn. Want elk jaar dat meer aan ons bestaan wordt gegeven zorgt voor een jaar dichterbij het einde van het leven.

Jolanda Bakker

2001, HET JAAR DAT DE WERELD ZIJN ONSCHULD VERLOOR

Kerstmis is traditioneel een moment om het bijna voorbijge jaar de revue te laten passeren. Voor het schrijven van dit stukje heb ik dat dan ook gedaan. Een ding is duidelijk: 2001 zal als het jaar de geschiedenis ingaan waarin de wereld zijn onschuld verloor. Het is een jaar waarvan de meest dramatische gebeurtenis zich simpelweg laat samenvatten in een datum: 11 september. Want na de aanslagen op het World Trade Centre in New York en het Pentagon in Washington is de wereld niet meer hetzelfde. Zaken die voor de fatale datum vanzelfsprekend leken, zijn dat nu niet meer. De aanslagen hebben ontegenzeggelijk het gevoel van veiligheid van veel mensen aangetast. Van mensen in de VS, om te beginnen natuurlijk, maar zeer zeker niet alleen daar. Ook in Nederland kwamen, zeker vlak na de aanslagen, bij veel mensen gevoelens van angst naar boven.

Van de angst om in een vliegtuig te stappen tot aan de angst voor wellicht een Derde Wereldoorlog. Maar mensen zijn ook merkwuurde wezens. Ze blijken namelijk in staat te zijn om razendsnel terug te keren tot het leven van alledag. Dat heeft ertoe geleid dat het met de angst om te vliegen inmiddels al weer meevalt. Wat zeker ook tot de redelijk snelle terugkeer tot 'business as usual' heeft geleid is de constatering dat de tegenaanval van de VS vooralsnog niet tot een grootschalig conflict in de wereld heeft geleid. Wellicht vraagt u zich nu af, waarom staat dit stukje in Heij & Wei? Waarschijnlijk wilt u uitgerend met Kerstmis niet via uw dorpsblad aan de problemen in de wereld worden herinnerd. En dat is uw goed recht. Toch wil ik u vlak voor de kerstdagen deelgenoot maken van nog een angst, die bij mij leeft maar ook bij vele anderen.

Namelijk de angst dat door de aanslagen in de VS de tolerantie tussen diverse bevolkingsgroepen zoals we die in Nederland tot nu toe kenden, aan het verdwijnen is. Ik bedoel de tolerantie tussen autochtonen en allochtonen, zeker als die allochtonen moslim zijn. De afgelopen maanden vermeldde de media diverse voorbeelden die zouden duiden op een afnemende tolerantie. Ben ik naïef als ik de hoop uitspreek dat het met de tolerantie op termijn wel weer goed komt? Laat me dan maar naïef zijn. Maar één ding weet ik zeker: als '11 september' ertoe leidt dat bevolkingsgroepen zich tegen elkaar laten opzetten, dan hebben de waanzinnigen die de aanslagen uitvoerden precies datgene bereikt wat ze wilden. Dat moeten we dus met z'n allen proberen te voorkomen. Dat is mijn wens voor onder de kerstboom.

Adrie Boxmeer

MEMORIES

Kerstmis 1950
Een moeder is al wekenlang druk met de voorbereidingen voor de kerstdagen. Alle kamers worden grondig schoongemaakt en versierd. Het ingemaakte fruit komt uit de voorraadkast. Elk lid van het huishouden gaat voor een knipbeurt naar de kapper. Iedere avond is de vrouw des huizes druk met het naaien van de nieuwe kleren voor de kinderen. Het konijn ligt te sudderen in de braadpan. De kaarsjes in de boom geven een speciale geur. De blus- en winterjas staat binnen handbereik. In de koude winternacht met het hele gezin naar de kerk. Alles is vredig en goed. Er is vrijheid.

Kerstmis 1970
Een moeder is druk. Samen met de kinderen loopt zij alle kledingwinkels af om voor de kerstdagen nieuwe kleding te kopen. De sfeer in huis is rommelig. De moeder is naast het huishouden druk met een zelfbewustzijnsontwikkeling. Veel yoga lessen en tijd voor jezelf nemen zijn in deze jaren belangrijk. Het kerstmenu bestaat uit een knapperige salade met lasagna. De drank bestaat uit pakken Pinot blanc of rouge. De kerstboom staat in een hoek van de kamer, met gekleurde lampjes mooi te zien. Soms is er helemaal geen boom. Het milieu is belangrijker. Naar de kerk gaat de mensen al lang niet meer. Alles is vredig en goed. Er is vrijheid en blijheid.

Kerstmis 2001
Een moeder is al een tijd voor Kerstmis aan het bedenken hoe zij de feestdagen gaat organiseren. Al in de maand oktober koopt zij bij een kinderledingzaak nieuwe kleren voor de kinderen. Niet speciaal voor de feestdagen, zij moeten er daarna ook nog wat aan hebben. Vanaf haar werkadres neemt de vrouw contact op met een goed restaurant in de buurt om voor eerste kerstdag een tafel te bespreken. De kerstboom wordt volgens de laatste Libelle of Blokker mode opgetuigd. Veel hollen en draven. Die nieuwe versieringen moeten er komen. Men heeft eigenlijk geen zin om op visite te gaan bij opa of oma. Altijd maar dat hollen en vliegen, nu maar eens wat quality-time voor de kids. Alles lijkt vredig en goed. Maar de westerse wereld is na 11 september 2001 veranderd. Angst voor terroristische aanslagen houdt de mensen bezig.

Is er wel vrijheid???

Linda Knufman

TOEGEWIJDE HANDEN

Sinds kort woon ik in Blaricum. Wat dat precies betekent weet ik dus niet uit eigen ervaring. Maar ik heb inmiddels wel het boek *Blaricum, erfenis van goeters* mogen lezen. In het boek worden uiteenlopende ervaringen verteld over hoe het is om in Blaricum te wonen, sinds kort of reeds vanaf de geboorte. Inwoners van vanouds en van recente datum komen erin aan het woord. Door elkaar heen. Als kleine, intieme portretten van mensen. Getekend, beschreven en gefotografeerd. Portretten van mensen die alle erg op dit dorp zijn betrokken. Opvallend in het boek zijn hun handen. Ze raken aan, ondersteunen, wijzen, schaven en slijpen, houden vast en koesteren. Het zijn toegewijde handen. Toewijding, persoonlijke aandacht en warmte, daar gaat het om in het leven. 'Handen heb je om te geven' - het zijn de eerste regels van een lied. Niet het uiterlijk, de natuur, de hoogte van de woningen of van de hekken, is wat een gemeente tot een gemeenschap maakt. Maar wat een ieder aan de ander te bieden heeft, zichzelf voorbijziedend. Als dat Blaricum is, is het er goed toeven. Ik wens u gezegende feestdagen toe, met van u uit en om u heen toegewijde handen.

Helma Tom,
Burgemeester van Blaricum

hei & wei
bestaat mede dankzij een voorlichtingsbijdrage, donaties en de adverteerders

Eindredactie:
Conny Rector en Rob Tammerijn

Kopij: Noolseweg 23A, 1261 EA Blaricum (035) 5316599

Redactie:
Cornelie Andreae-Rothbarth, Ada Keizer, Linda Knuffman, Hennie Lamaker, Marjan Lemissen, Corry de Vrieze-Brandenburg, Piet Niks, Ina Schaafsma, Wim van der Veer, Jan Willems, Tiny de Wit, Adrie van Zon

Medewerkers:
Anneke de Beukelaar, Adrie Boxmeer, Eric Jan Bulten, Linda Eggenkamp, Rolf Kok, Aty Linderman-Strengholt, Timeke Mastwijk-Vreemer.

Advertentieopdrachten:
Muriëtte v.d. Spek, tel.: (035) 538 71 70

Uitgever: Stichting Dorpsblad Blaricum
Voorzitter: Paul Nobelen
Secretariaat: Muriëtte v.d. Spek

Penningmeester en donateursinformatie:
Floris Eijffinger, tel. (035) 538 63 07
Banknr. 55.16.17.047 L.n.v. St. Dorpsblad Blaricum

Druk: JM2, (035) 531 65 20, heijenwei@jm2.nl

KERSTMIS 2001

Ieder mens is een gelovige. Daarmee bedoel ik niet dat ieder mens religieus is, maar ieder mens heeft zo zijn gedachten over de toekomst. Je kunt geloven dat het wel goed gaat of je kunt geloven dat het nooit meer wat wordt. Dat geloof in de toekomst kun je niet altijd sturen. Soms ben je niet bij machte om uit sombere gedachten te breken, je raakt dan in een depressie. Soms gebeuren er zulke verschrikkelijke dingen dat je - hoe je je best ook doet - aan niets anders meer kan denken. Daarbij gaan mijn gedachten naar wat er gebeurd is in New York.

Plotseling word je geconfronteerd met een aanslag die jouw dierbare wegrukt uit het leven. En daar blijft het niet bij. De dreiging van een nieuwe aanslag blijft aanwezig. Maar ook gaan je gedachten uit naar al die mensen in Afghanistan die nu geconfronteerd worden met een oorlog waar ze helemaal niet om gevraagd heb-

ben. Waar valt de volgende bom, wie is het volgende slachtoffer. Hoe houd je dan je geloof in een goede toekomst levend? Een van de prachtigste uitingen van je geloof in een goede toekomst is de geboorte van een kind waar men met verlangen naar uitkijkt. Een kind is immers je kostbaarste, dierbaarste bezit. Voor je kind heb je als ouders bijna alles over. Je wilt dat het gezond en gelukkig opgroeit en een mens wordt, die anderen liefheeft en zelf bemind wordt. Als je geen geloof in de toekomst zou hebben, dan doe je het je kind toch niet aan om geboren te worden en te moeten leven in een toekomst die jij helemaal niet ziet zitten.

De geboorte van een kind is niet alleen een strikt persoonlijke uiting van je geloof in de toekomst. Het ondersteunt ook het geloof van anderen. Zo is de geboorte van dat kind Jezus, dat we ieder jaar met Kerstmis vieren, mee beleven, ook een uiting van geloof in de toekomst. Nu is Jezus geen privé bezit van de kerk, Jezus is er voor iedereen.

Zijn naam betekent: God is heil. Dat kun je uitleggen als: alleen bij God vind je heil, maar je kunt het ook uitleggen als: overal waar heil-heelheid is, daar is iets van God.

Naar dat heil, naar die heelheid kunnen we reiken samen met alle mensen religieus of niet religieus. Na de ramp in New York zien we dat mensen daar uiting geven aan hun geloof in een goede toekomst door samen hun schouders te zetten onder nieuwe projecten, door saamhorige de feesten te vieren die er zijn te vieren. Hier in Blaricum zijn we gelukkig verschoond gebleven van een ramp, maar toch is het goed om samen uiting te geven aan ons geloof in een goede toekomst. Een toekomst waar we samen aan bouwen voor onze kinderen en kleinkinderen. Kerstmis is een uitstekende gelegenheid om daar eens feestelijk bij stil te staan. Ik wens u allen een zalig Kerstmis.

Cuno Lavaleije,
pastor van de St. Vituskerk, Blaricum.

Singel 14
1261 XP Barlicum
Tel. 035 531 18 39

**J. DE GOOIJER
AANNEKER**

HEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

**AFFHAALCENTRUM
BLARICUM**

RAADHUISSTRAAT 16-1261 TW-BLARICUM
BESTELLIJN 035 - 531 88 43

SHOARAA • PIZZA • PASTA

**Café - Slijterij
D' Ouwe Tak**

Ja Gezellig

Voor een bijtante en een broertje.
Eemnesserveer 13b, Barlicum

Banketbakkerij-Partyservice

"FRANK"

voor al uw feestelijke gelegenheden
zowel op banket als partygebied.

Tel. 538 36 91

HVEEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizenweg 26 - 1261 AX Barlicum - Tel. 035 531 19 30

BONSAI STUDIO BLARICUM

Kop van Dees - Bijl. & Bw. 7, 1261 NX Barlicum

Basist en op maat gemaakt of op maat
Geschenken voor bruiloften, verjaardagen, Kerstmis,
Lidmaatschap, Gedachtenis, etc.

Bel 035-5382967

stiny

Tandtechnisch Lab.

Zaterdag open

Dwarssloot 10
1261 BB Barlicum
Tel. 035 531 17 23

**Blaricum'se
Boekhandel**

Boeken, wenskaarten, speelfgoed
Kantoorartikelen en nooddruk
Gracieus sortering tijdschriften.
Nu ook stomerij, foto service
en schoenreparatie.

Dorpsstraat 12. Tel. 538 27 76

Feep van der Heiden

Verhuur puien- en
afvalcontainers.
Handel in zand,
grond, etc.

Tevens erfverhanding voor
bedrijven en particulieren.
Singel 7, 1261 PE Barlicum.
Tel. (035) 5389372 / 538 36 20

**G. VOGEL
INTERIEURS**

Woonbergweg 2 1261 AP Barlicum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

FIRMA W. E. D. VOS

MOEDENWEG 15. TEL. 035-538 32 48
KANTORWEG 17. TEL. 035-538 20 53
BLARICUM

**Gemeente
Blaricum**

Bewaakadres Gemeentebuis
Thornlaan 50
1261 GR Barlicum
Postbus 125
035-5380000

Postadres Postbus 125
035-5380000

Telefoon 035-5380000

Fax 035-5380000

Bezoektijden Ma. di, do, vr.
van 9.00 - 12.30 uur
Woensdag
van 9.00 - 12.30 uur
en van 13.30 - 17.00 uur

Spreekuren Burgemeester en Wethouders op afspraak
Maandag M.T. Furet
Tel. 035-5380000
13.00-14.00 uur

Voorlichting 09.00-12.00 uur
14.00-16.00 uur

Bezoekadres Gemeentebuis
Zakkenweg 2
Postbus 125
1261 AX Barlicum
035-5380000

Telefoon 035-5380000

Fax 035-5380000

Bezoektijden op werkdagen van
9.00-12.00 uur en
van 13.00-17.00 uur

**Tussenland nieuwbouw
school Eemnesserveer
Parkeren tijdelijke huisvesting,
verkeersoverleg nieuwbouw &
planning nieuwbouw**

**Parkeren tijdelijke
huisvesting**
Het parkeren bij de tijdelijke huisvesting aan de Schapendrift leverde aanvankelijk wat problemen op. Er ontstond een enigszins onoverzichtelijk verkeersbeeld waardoor het gevoel ontstond van een onveilige situatie in overleg met de scholen, politie en gemeente is de volgende oplossing gevonden. Binnenkort kan er aan 1 parkeerplaats worden toegevoegd. Om kinderen uit de Schapendrift niet meer geparkeerd worden. Om kinderen uit de in te laten stappen komt er een zogenaamde "kiss-and-ride-strook". Op deze strook mag niet geparkeerd worden. Voor mensen die wil weten/moeten parkeren komen er een paar parkeerplaatsen.

Aan de Capitienweg mag dan ook niet meer geparkeerd worden. Om ervoor te zorgen dat deze regel nageleefd wordt gaan lehractoren de eerste week gele en rode karten uitdelen aan bestuurders van voertuigen die toch ergens anders parkeren of uitstellen dan toegestaan. Daarna gaat de politie een week lang wachschouwen. De week daarna worden er daadwerkelijk boetes uitgedeeld aan foutparkeerders.

**Verkeersoverleg
nieuws school**
Op 27 november is er een overleg geweest tussen gemeente en omwonenden om de verkeerssituatie rond de nieuwe school te bespreken. Hierbij zijn ook nog eens anders parkeren of uitstellen dan toegestaan. Daarna gaat de politie een week lang wachschouwen. De week daarna worden er daadwerkelijk boetes uitgedeeld aan foutparkeerders.

Verlagen van deze bijeenkomst worden op de website gepubliceerd.

Planning nieuwbouw
De globale planning voor de nieuwbouw van de school ziet er als volgt uit:

- Grondstenen leggen door schoolkinderen, 19 december 2001
- Fundering gesloopt maart 2002
- Hoogste muur, september 2002
- Buitenkant gerede oktober 2002
- Oplevering, december 2002
- Verhuizing naar het nieuwe schoolgebouw, voorjaarsvakantie 2003.

Er wordt naar gestreefd om de verhuizing eerder te laten plaatsvinden dan de kerstvakantie 2002 maar aangezien er in deze vakantie weinig verhuurbedrijven werken is dit wellicht niet te realiseren. De volgende mogelijkheid is dat de voorjaarsvakantie in 2003. De planning wordt nog globaal aangehouden de komende winter een belangrijke rol speelt in de voortgang van de werkzaamheden. In het voorjaar van 2002 kan een meer definitieve planning worden aangegeven.

**BURGEMEESTER
MEVROUW
HELMA TON**

Blaricum vindt ze een prachtige gemeente met veel leuke bijzondere mensen. Daar wil ze alles voor doen. Maar niet voordat het haar duidelijk is wat de eigen Identiteit van Blaricum is. Mevrouw Helma Ton sprak half november, 8 weken na haar installatie, met de redactie van het & wel. Ze noemt zichzelf een pendelaar. Vanaf haar studeerthuis wordt ze steeds weer heen en weer getrokken tussen haar twee interesses, kunstgeschiedenis en politiek. Dat blijkt ook uit haar levensloop. Geboren en getogen in Gorkum, gaat ze na de middelbare school kunstgeschiedenis studeren. Goit zag ze een schilderij van Monet en was er direct weg in. In 1977 is ze niet een groep studenten in Rome. In dezelfde tijd dat Aldo Moro, een Italiaans Christen Democratisch politicus, vermoord wordt aangehouden in de kofkarak van een auto. Dat grijpt haar enorm aan. De tegenstelling tussen het Rome met de prachtige kunst en het gewone leven, dat in die tijd heel wrang bleek, intrigeert haar buitengewoon. Ze verbaast zich erover dat in Italië waar in die tijd bijna elke 3 maanden het kabinet valt, toch zo'n relatieve stabiele politieke situatie heerst. Op dat moment wordt haar interesse voor de politiek geboren. Ze besluit naast kunstgeschiedenis ook Italiaans te gaan studeren. Als ze in beide vakken afgestudeerd is gaat ze wettenschappelijk onderzoek doen op het gebied van moderne kunst. Tegelijkertijd ontwerpt ze een cursus Italiaanse actuele politiek, die ze vervolgens aan de Universiteit van Utrecht gaat doceren.

Wanneer besloot u daadwerkelijk in de politiek te gaan?
"Ik was al jaren slarend lid van de PPR. Toen GroenLinks tot stand kwam dacht ik,

nu moet je ook maar eens zelf ervaren wat het is om aan de politiek deel te nemen. Lpvt, op afstand over te praten, schrijven en doceren. Ik werd fractievoorzitter van GroenLinks in Houten en kwam 4 jaar in de oppositiebank terecht. Dat was niet gemakkelijk, want je weet absoluut niet waar je aan begint als je in de politiek terecht komt. Wel is het een goede leer-school, want je ontdekt heel veel van je zelf, wie je bent en hoe je in elkaar zit. Je leert waar je krachten liggen, maar ook je zwakke punten."

Hoog gaat u om met het felt dat men elkaar in de politiek nogal eens eens pootje je wil lichten?
"Het kan knap lastig zijn. Ook mij is dat wel eens overkomen. Maar het staat voor mij vast: dat als je trouw bent en blijft aan de normen en waarden die je hebt, dan kun je, ook al gebeurt er van alles, er toch los van raken en je eigenwaarde bewaren. Mij is gelukken dat als je er zelf niet aan mee doet, je een langere adem hebt dan de meeste die proberen anderen moedwillig te beschadigen. Want mensen die dat doen, beschadigen niet alleen de ander maar ook zichzelf. Helaas gebeurt dat af en toe, maar de meeste politici zijn op een integer

manier bezig te proberen iets goeds tot stand te brengen". Na de 4 jaar in de oppositie wordt ze in 1994 wethouder in Houten en krijgt o.a. van de overheid de opdracht zo'n 6.750 woningen te bouwen (20.000 bewoners), waarbij voorop staat hoe de nieuwe wijk zo goed mogelijk aangeeekt kan worden bij de oude gemeenschap. (We hadden daar erbij moeten hebben toen de Bijvanck gebouwd werd. red.) In 1998 geeft de andere kant van de pendel weer te denken en vertaalt ze de politiek. Ze gaat werken als interim-manager voor een aantal culturele instellingen.

Waarom dan nu toch burgemeester van Blaricum?
"Het openbaar bestuur bleef lonken. De overheid is een heel dynamisch gebied, waar ontzettend veel gebeurt. Ik vind dat leuk en boeiend. Bovendien heb ik gemerkt dat ik meer een bestuurder ben dan een politiek dief. Toen deze vacature ontstond heb ik de informatie en de proficiëtsche gevraagd. Nadat ik deze gelezen had ging iets door mij heen van, dat zou het wel eens kunnen zijn. Dat gevoel heb ik overigens nog steeds. Ik voel dat ik hier op m'n plekje ben"

Wanneer komt u hier wonen en zijn uw kinderen ook van de partij?
"A.s. woensdag (21 nov) verhuis ik naar het Kerkpad en begin mee naar de Koggevaan in de Bijvanck. Voor mijn kinderen verandert er niet zoveel. Mijn zoon van 15 en dochter van 13 jaar blijven voorlopig naar hun oude school gaan en werken een dag langer bij hun vader. De weekenden zijn ze in ieder geval in Blaricum". Ze wijst op twee prachtige geschiedde perthen van de kinderen die achter haar op een kast staan. Als de schilders Ellis Terten ze niet verfraaid heeft, dan mogen de kinderen over hun uiterlijk klagen.

Wat vindt u van de hernieuwde pogingen van Hutzen de Bijvanck te annexeren en wat vindt u van een eventuele samenvoeging?
"Er is wel een goed uitspreek over doen. Eerst wil ik weten, wat het eigen karakter, kenmerk en identiteit van Blaricum is. Wie zijn we en wie willen we

zijn in de toekomst en daar vloeit vanzelf uit voort: samenvoegen of niet."

Wie kijkt u aan bij de controversie die vooral leeft in het oude dorp 'Laxv. de nieuw te bouwen school?'
"Het is heel praktisch als je een school mag bouwen. Het beslist daartoe is op een democratische manier genomen. Ik vind het jammer dat er nog steeds mensen zijn die hopen dat het project niet slaagt. Het gaat wel over kinderen die echt toe zijn aan meer ruimte, meer openbare lokalen voor gebruik."

Wat vindt u van de winkelleegstand in Blaricum?
"Wij als gemeente hebben er niet zoveel grip op. Het is een marktmechanisme dat moet worden gestuurd. We willen wel stimuleren dat er die bedrijven inkomen die een goede aanvulling vormen op wat er aan winkels in de gemeente al aanwezig is."

Wat zijn uw idealen voor de toekomst?
"Mijn ideaal is dat Blaricum haar eigen identiteit weet te benoemen en om te werken naar de toekomst. Om me te werken heb ik op een licht aantal onderdageren gevonden. Het is een beetje geïntegreerd met mensen van alle verenigingen en instellingen die Blaricum rijk is. Om te horen wat de basis van de geschiedenis is van het dorp, zijn bezigheid en wat er speelt bij de bevolking."

Het is een drukke baan, houdt u nog wel tijd over voor uw ontspanning en hobby's?
"Veel tijd heb ik niet over. De kinderen gaan voor, maar als het even kan, kook ik een heerlijke maaltijd voor mezelf, de kinderen of vrienden. Bij voorkeur 'hoe kan het anders-Italiaans. Mijn andere hobby's o.a. musca bezoeken en naar de film gaan moet ik maar even opschorten. Voor alles komt een tijd."

Conny Rector

**LEER JE
FAMILIE KENNEN**

Op maandagavond 18 februari 2002 start de Stichting Gilde weer met een basiscursus Genealogie (ook wel familiekunde genoemd). Aan de orde komen zaken zoals: Wie waren mijn voorouders? Waar woonden zij? Hoe leefden zij en welke beroepen oefenden zij uit? U leert zelf hoe u antwoorden op dit soort vragen kunt vinden. Hoe en waar u moet zoeken en wat er allemaal te vinden is. Het begin van een leuke en betaalbare hobby. Een bezoek aan een archief vormt een onderdeel van deze cursus, die uit 6 lessen bestaat.

Maak: Het Trempet in Bussum. De kosten bedragen fl. 120,-. Tijd: 19.30 - 21.30 uur.

Er is een plaats voor enkele deelnemers. Aanmelding: telefonisch tel. 524.23.13 of schriftelijk bij Stichting GILDE, Huizerweg 54, 1402 AD, Bussum.

Burgemeester arriveert bij de muzikale groep om Sinterklaas te verwelkomen. Foto: Cor Salverius

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Barlicum - Tel.: 035 5383620 / 5389372

M. Siegers

In- en Verkoop
Houten - harkemeters
meubelen en
schilderijen

Dorpsstraat 1
1261 ET Barlicum
Tel.: 035 538 20 76

Open:
Woensdag t/m zaterdag
10.30-17.00 uur

de Jong Strankings Bank
MAKELIERS MET RIJK DE TOEKOMST

Hilversum Bussum Barlicum
Oude-Engweg 15 Stationsplein 3 Hutzenweg 6
Tel. 035 627 4373 Tel. 035 624 24 51 Tel. 035 538 20 21

Onze kantoren zijn zaterdag geopend van 9.30 tot 15.00 uur

ABN·AMRO De bank

De bank voor betalen • De bank voor sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen.

Smederij B.v.d. Bergh LMB
• Smederij • Landbouwwerktuigen • Tractoren • Tuin- en parkmachines

JOHN DEERE

Brinklaan 8-10
1261 ER Barlicum
Tel. (035) 531 66 33
Fax (035) 538 94 35

Betrouwbaarheid is onze kracht.

EEN LEVEN LANG VUURWERK

Oud en Nieuw 1976-1977

Op Nieuwjaarsdag zijn mijn broertje en ik vroeg op. De poppenwagen wordt gepakt, babygrote pop Susan in haar mooiste pakje met glitters in de wagen gelegd en op het onderstel zetten we een grote kartonnen doos. Met papa en mama wandelen we naar opa en oma die drie straten verder wonen. Toch doen we een eeuwigheid over deze afstand. Er ligt allemaal afgeschoten vuurwerk op de grond! We vinden de ene na de andere schat. Leeg gebrande doosjes met prachtige sterren er op, roze stokjes van babyvuurpijlen en zelfs parachutes! Voor we bij oma zijn, is onze doos vol!

Oud en Nieuw 1980-1981

We vieren de jaarwisseling bij mijn oom en tante. En we mogen vuurwerk afsteken! We hebben de vuurwerkpakketten thuis wel tien keer uitgepakt en aan grondige inspecties onderworpen. We kennen de gebruiksaanwijzingen uit ons hoofd. Om 23.30 uur staan wij met onze neefjes en nichtjes met jassen aan en de zakken vuurwerk in onze handen voor de deur. We begrijpen niets van die volwassenen die op hun gemak kaarten. Je kunt toch geen minuut te laat beginnen met vuurwerk afsteken?

Rond 3.00 uur worden we opgeschrikt door de brandbel, de bel die brandweerlui thuis oproept naar de kazerne te gaan. Het dak van de muzikent blijkt in vuur en vlam te staan.

Oud en Nieuw 1981-1982

We blijven voor het eerst sinds jaren thuis met Oud en Nieuw. We wonen in een nieuw huis met een rieten dak. Wie weet treft een verdwaalde vuurpijl onze boerderij. Maar we hoeven niet ongerust te zijn. In onze straat wonen voornamelijk oudere mensen en er wordt nauwelijks vuurwerk afgestoken. We jokers en oma, degene met de meeste ervaring, kan weer niet winnen, ondanks alle extra kaarten die ze koopt.

Oud en Nieuw 1985-1986

Dit keer vieren we de jaarwisseling bij een oom en tante in Eemnes. Mijn oom is gek van vuurwerk afsteken, dus wij halen ons hart op. We maken kennis met een nieuwe attractie: het droge plopgeluid van een rotje die in een betonmolen ont-ploft. Helemaal geweldig, gelukkig hebben we zeker honderd rotjes.

Oud en Nieuw 1988-1989

Voor de tweede keer van mijn leven ben ik op wintersport. Na een hele dag skiën kost het wat moeite de ogen open te hou-

den, maar toch halen we 24.00 uur. We stellen ons veel voor van het Oostenrijkse nieuwjaar, te meer omdat onder onze appartementen een disco zit. En inderdaad, de discogangers stromen naar buiten maar mijn broertje en ik zijn de enigen die een handjevol Nederlands vuurwerk afsteken.

Oud en Nieuw 1989-1990

Door een operatie aan mijn schouder eind september lijkt skiën eind december niet haalbaar. We bespreken niets. En dan, een week of twee voor de kerst zet de orthoped het sein op groen! Op tweede kerstdag reis ik per trein zonder vuurwerk op zak naar een vriendin en vriend die al in Oostenrijk vertoeven. Op Oudejaarsavond zitten we enigszins vechtend tegen onze slaap in de woonkamer van de boerderij rond de warme kacheloven met de boer, de boerin en hun drie zonen. Een poes ligt op schoot te spinnen en we kijken een film. Vuurwerk hebben we niet. Dat is nauwelijks te koop in Oostenrijk. En de strikers die in de etalages liggen, vallen in Nederland onder de noemer illegaal. Als we elkaar een Glückliches Neues Jahr hebben gewenst, gaan we met zijn allen naar buiten. Het is helder en er zijn duizenden sterren te zien. Het prachtig besneeuwde Brandenberg strekt zich voor ons uit. Hier en daar zien we een vuurpijl-tje. Mijn handen jeuken.

Oud en Nieuw 1990-1991

Wanneer zullen we dit jaar gaan skiën? Kerst in Nederland met mijn familie wil ik absoluut niet missen dus valt de keuze weer op Oud en Nieuw. We spreken de data af en de volgende dag gaat de telefoon. Frans Robert organiseert met Oud en Nieuw een geweldig feest in het Sint Vitusgebouw. Ja, daar willen we maar al te graag bij zijn! Maar we hebben nu eenmaal onze skivakantie afgesproken. Dus zijn we net als vorig jaar te gast in het schitterende maar vuurwerkarme Brandenberg.

Oud en Nieuw 1991-1992

Weer in Nederland met de jaarwisseling! In mijn portemonnee heb ik de kaarten voor het feest in het Sint Vitusgebouw, de speelkaarten liggen klaar op tafel en ik klierder de hele keuken onder omdat ik enorme schalen olieballen en vette appel-flappen bak. Er ligt een groot vuurwerk-pakket in de woonkamer, en een extra doos rotjes om in een teil of betonmolen te gooien. De wintersport is voorgoed uitgesteld naar eind februari, begin maart!

Linda Eggenkamp

EEN NIEUWE KERST

1975

Puffend en stampend komt een gigantische vrachtwagen de smalle opprijlaan ingereden naar onze bloemenkas. De chauffeur stopt, stapt uit en trekt de laadklep los. Met een vrolijk: "Goede morgen allemaal," begint hij te trekken aan een enorme berg kerstbomen, waarvan er zo'n 500 stuks bij ons worden afgeleverd. Groot en klein, breed en smal, met of zonder kluit wordt de entree van de verkoopkas hierdoor al gauw een plaatje uit een dennenbos. De normale drukte begint vorm te krijgen. De voorbereidingen zijn dit keer in september gestart. Beurzen bezocht en vaak was het zomer als we onze bestellingen plaatsten om alle kerst-producten op tijd in huis te hebben. Het kwetsbare materiaal als snijbloemen moet wachten tot de laatste dagen. Extra personeel is dit jaar geen probleem. Ik voel me er dan ook helemaal klaar voor, totdat Joost vraagt: "Zeg, mam, zal ik dit jaar kunnen helpen met de kerstbomen ver-koop?" Verrast kijk ik hem aan, knik-

De dag voor Kerstmis kan ik eindelijk terecht bij de oogarts. In de vroege ochtendchemering, rijd ik door het met kerstverlichting feestelijke dorp naar het ziekenhuis. Omdat ik enige tijd geleden verhuisd ben, moet ik in het ziekenhuis eerst mijn ponsplaatje laten veranderen. Anders ben ik niet langer de oogappel van de oogarts en kan hij mij niet recht in de ogen kijken. Ik stap het ziekenhuis binnen waar in de hal een enorme kerstboom sfeervolle warmte en licht uitstrooit. Ik ga naar de informatiebalie en vertel wat ik kom doen. Een allervriendelijkste dame knikt mij toe en vraagt of ze mijn oude ponsplaatje mag hebben. Ik duik in mijn tas en probeer uit de bende het mapje op te diepen waarin al dit soort dingen zit. Na enig zoeken heb ik het en open het overvolle leren etuije. Ik laat mijn ogen langs het rijtje ingestoken kaartjes gaan. ABN-Amro verzekeringen, lees ik. Goois Natuurreservaat, verprij, ben ik daar nog steeds lid van. Vrienden van het Comeniusmuseum, na die ene keer ben ik er nooit meer geweest. Ohra hulpverleningspas, altijd een onzinnig kaartje gevonden, alsof je er hulpvraagd mee kan zwaaien als je op straat dood ligt te bloeden. Ledenpas Singermuseum, ANWB pas, heb ik goddank maar één keer nodig gehad en kreeg toen dat stuk van een vent bij mijn auto waar ik best een beschuitje mee had willen eten. Bibliotheekkaart. Het schiet niet op. Waarschijnlijk zit het achter een ander kaartje. Ik hoor de dame achter de balie zuchten en ik zeg: "Ik kan het niet zo gauw vinden. Hoe ziet het kaartje er eigenlijk uit?". "Groen" zegt de dame iets minder vriendelijk. Vertwijfeld zoek ik verder. Europas, omrekentabel gulden

DE VOORUITGANG (Column)

naar euro, dat wordt nog wat. Mijn gulden zal binnenkort op de markt nooit meer een daalder waard zijn. Jammer. Donateurskaart filmhuis, moet ik nodig weer eens naar toe. Creditkaart, een gevaarlijk kaartje. Ik krijg altijd een rode was voor de ogen als ik ermee betaal. Zeker als ik kerstinkopen doe. Zou het daardoor komen dat ik altijd rood sta? Achter mij hoor ik zacht gemompel en kijk in een reflex om. Een lange rij wachtenden met hun ponskaartje in de hand kijken mij verbeteren aan. "Kijk", zegt een nurks uitzierende man met rode drankneus, "zo ziet hij er uit". Het stukje plastic dat hij voor mijn ogen heen en weer zwaait is ontegenzeggelijk groen. Opnieuw duik ik gehaast mijn mapje in. Nog een paar vakjes te gaan. Zal je net zien. Het zal wel in het laatste zitten. Dat is net zo iets als een rij kiezen bij de kassa van de supermarkt. Je komt aan en kijkt waar de kortste rij staat. Dan schat je in hoe vol de karren zijn en kiest een rij. Aanvankelijk schiet het lekker op, maar dan blijkt plotseling de kassaroel op te zijn waarvan het vernieuwen een probleem is voor de cassière. Tandknarsend zie je de andere rijen voorbij gaan. Als je besluit te wisselen, gaat direct na dit besluit een klant voor je betalen met opgespaarde zegelboekjes die geteld moeten worden.....

"Komt er nog wat van", vraagt de niet meer echt vriendelijke dame, terwijl ze een hap neemt van een groot stuk kerststol. Ik schrik me rot en laat het mapje uit m'n handen glippen. Ik buk en duik er achter aan, maar kan niet voorkomen dat het glibberige etuije buiten mijn grijpgrage handen, onder de balie verdwijnt. Snel laat ik me op mijn knieën zakken en kruip onder de balustrade. "De volgende a.u.b."

instemmend en denk aan mijn huishouding die ook nog gedaan moet worden. Meestal wordt dit de sluitpost. Toen ze alle drie nog klein waren, gingen ze uit logeren, maar dat duurde niet lang. Al gauw wilden ze liever meehelpten. Alle drie krijgen ze elk jaar een opdracht en verdwijnen daarmee in het kerstgroen. Hetgeen dan nog resteert is het kerstdiner. In plaats van kip-kalkoen of konijn kiezen we allemaal een eigen kerstdiner uit de diepvries-collectie van Iglo. Joost kiest boerenkool met worst. Mijn bed krijg ik in de kerstweek nauwelijks een uurtje per nacht te zien. Bestellingen stapelen zich op. De fleurofoon blijft rinkelen en de voorraad kerstartikelen slinkt. Overal kom je de heerlijke geur van dennengroen tegen en overal vind je dennennaalden.

1985

Als jaren later de zaak is verkocht, verheug ik mij deel te mogen uitmaken van het huishoudenbestaan. Relaxed begeef ik mij in de kerstweek naar de stad. Heerlijk geen zorgen aan mijn hoofd. Ik ben reuze benieuwd naar de nieuwe wereld waarin ik terecht ben gekomen. Een overweldigende drukte komt mij tegemoet. Een drukte die ik totaal niet ken en die ter plekke zorgt dat ik mij vreselijk onwennig en bijna angstig in de mensenmassa stort. "Wat gaan jullie doen met de Kerst?" Verschrikt kijk ik om, twee vrouwen, met allerlei pakjes beladen, blijken elkaar te ondervragen. "Nou, de eerste dag met vrienden en de tweede dag komen mijn..." de rest gaat verloren in het geroezemoes. Dat kan ook nog; visite, ik heb tenslotte overal tijd voor. In de supermarkt loopt iedereen met boordevolle karren en lange boodschappenlijsten. Voortbordurend op het bezoek en denkend aan de Iglo-diners, hoor ik mezelf opeens zeggen; dat kan ik ook. Thuisgekomen maak

ik een lange lijst met datgene wat ik nodig heb voor twee feestelijke dagen en ga dan de volgende dag met de lijst gewapend terug naar de stad. In de supermarkt is het stil, de vakken zijn hier en daar soms half leeg, maar alles wat ik hebben wil is er gelukkig en mijn boodschappenkar is al gauw boordevol. Bij de kassa ben ik meteen aan de beurt, ik kijk nog eens om me heen, haal mijn schouders op en vermoed dat er altijd een stille periode is op een dag. Zeer tevreden over deze actie stap ik even later bij de poelier naar binnen. Als ik aan de beurt ben, zegt hij: "Dat had u van te voren moeten bestellen." Totaal ontregeld, verlaat ik de winkel. Bij de banketbakker krijg ik hetzelfde antwoord en bedenken razendsnel een alternatief. "Een kerststol dan maar." Ik begin aan mijn goede, koude vriend Iglo te denken. Als ik 's avonds de kerstboom uit mijn auto trek, heb ik het vreemde gevoel dat ik er niet bij hoor. Mijn handen doen niets en mijn hoofd is uitgeschakeld. De kinderen missen al wekenlang de echte kerstgeur en vragen argwanend: "Het wordt toch wel echt Kerstmis?" Ik geef het op.

Hennie Lamaker

hoor ik direct daarna boven mijn hoofd zeggen. Ik voel dat "rednose" naar voren stapt en mij ondertussen een knietje geeft. Woede ontspruit in mijn hersens en impulsief hef ik mijn hoofd om te protesteren. Het volgende moment zie ik sterretjes en voel ik een natte warmte door mijn net geföhnde haren stromen. Tegelijkertijd geef ik een gil van pijn. Consternatie alom. Ik word onder de balie vandaan gesleept en op een brancard gelegd. Met een sneltreinvaart beland ik op de met kerstklommen en dennentakken versierde eerste hulp afdeling. Diverse mensen komen om mij heen staan, klakken met hun tongen en knikken meewarig. Niemand doet echter iets. Ik kreun overdreven in de hoop iemands medelijden op te wekken. Geen reactie. Dan komt er een gewichtig aandoend persoon de deur door. Een gevoel van, oh fijn de dokter, nu komt het goed, bekruip mij als de man de brancard nadert.

Hij buigt zich met een glimlach over mij heen en zegt op zalvende toon: "Mag ik uw ponskaartje, mevrouw?" Vol ongeloof kijk ik hem aan en voel een hysterische lach opkomen. Maar beseffend dat dat absoluut niet kan besluit ik dan maar in volle overgave flauw te vallen.

Conny Rector

Munten met een geschiedenis ...

Het is januari 2040. Samen met onze zoon Quinten, gaan we de kerstboom, uitsluitend nog te verkrijgen met kluit, na haar degene arbeid, weer terugzetten in de tuin. Tijdens het graven in de deur de (lichte) vorst bevroren grond, stuiten we op een voorwerp, ik haal het naar boven en het blijkt een kistje te zijn. Het is niet groot, de metaaldelen zijn deels verroest maar vervullen hun functie nog steeds. Met enige moeite kan Quinten het met zorg aangebrachte slot verwijderen. We zijn intussen wel erg nieuwsgierig geworden en hopen dat we een schat hebben opgegraven. Na enig gemorrel kunnen we het bruin geworden deksel openen.

Ondertussen komt Macheltd, mijn vrouw, thuis. Ze heeft de boodschappen gedaan bij de warme bakker, de slager en de kruidenier. Bij de ecoboeer heeft ze eieren en honing gehaald, alles op loopafstand! Zij heeft kennis genomen van onze activiteiten met het opgegraven kistje en wordt ook nieuwsgierig. Vol spanning kijken we nu toe hoe Quinten de inhoud aan het daglicht openbaart. Wat schetst onze verbazing, we zien munten. Quinten denkt dat het om heel oude munten gaat en ziet al ridders voor zich die hier misschien tijdens de Middeleeuwen hebben gebivakkeerd. Wij vertellen hem dat het guldens, rijksdaalders, kwartjes, dubbeltjes en stuivers zijn. Munten met geschiedenis..... die ca veertig jaar geleden zijn afgeschaft. Wat een ontdekking.

Een appeltje voor de dorst? Een offer voor de milieugoden of voor de nabestaanden, het zal een raadsel blijven.

Onze ouders konden het zich toen moeilijk voorstellen hoe het zou gaan worden zonder die vertrouwde munten. Nu in 2040 wordt muntgeld nauwelijks meer gebruikt. Quinten wordt nieuwsgierig en wil nog meer weten over toen en nu.

Ik vertel hem dat er veel is veranderd sinds de invoering van de Euro.

Het reizen nu, of het nu zakelijk of privé is, vindt in Europa uitsluitend met de supersneltrein plaats, automobielen worden elektrisch aangedreven en onze energie krijgen we aangevoerd via zonnecellen. Dit scheelt files en luchtverontreiniging door de toen gebruikte civiele brandstoffen. Ook waren er enorme afvalbergen door verpakingsverkwisting.

"Wat een tijdverspilling en wat een verontreiniging", reageert hij hoofdschuddend. "Ik ben blij dat ik nu leef. Maar hoe zit het nu met jullie munten van toen?"

"Neem nu bijvoorbeeld de gulden", vertel ik verder. "De oude naam luidde "florijn". Het "fl" teken was hiervan is afgeleid, werd tot eind 2001 gebruikt.

In Florence werd in de 13e eeuw, gouden munten geslagen, die florijnen werden genoemd".

Ik vervolgde, dat de eerste gevonden munten uit de 7e eeuw voor Christus stammen. In het Midden-Nederlands het Germaanse woord "ghelt" voorkwam wat zoveel als "betaling" of "vergelding" betekende. Schulden op een lei werden bijgehouden en indien men zijn schulden had voldaan, deze van de lei werden gesponst; men begon dan met een schone lei.

Het wordt een boeiende discussie over de verschillen van toen en nu.

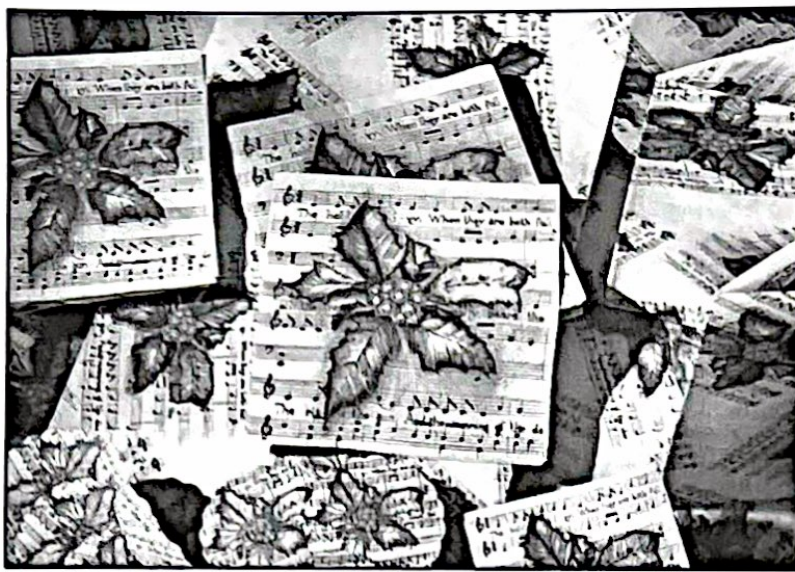
We besluiten om een deel van de munten te bewaren. Enkele ervan leggen we terug in het kistje en geven het haar oude plaatsje in de bevroren grond terug. Dit voor het nageslacht. Zo blijven het munten met een geschiedenis.

Corry de Vrieze

EEN LIEFDE DIE NOOIT VOORBIJ GING

Al jaren hield ze van hem. Het was zo maar ineens begonnen. Na zijn optreden op een liefdadigheidsconcert had ze hem een hand mogen geven en toen ze hem in z'n ogen keek, was de vonk overgesprongen. Het voelde alsof ze onder stroom stond en dat gevoel kon ze niet meer van zich afzetten. Maar wat moest ze ermee? Ze was getrouwd en had kinderen. Het kwam niet in haar hoofd op om die in de steek te laten, zolang ze haar nog nodig hadden. Hij was een beroemd en geliefd pianist, had een glanzende carrière en gaf concerten over de hele wereld. Oog voor vrouwen had hij niet, alleen zijn muziek telde voor hem; daar ging hij helemaal in op... Maar die ene keer dan, toen ze naar zijn kleedkamer was gegaan?... Ze had hem verteld hoe zij van z'n muziek genoot en hoeveel hij daardoor voor haar was gaan betekenen. Hij had haar heel diep aangekeken en vanaf dat moment was er iets magisch tussen hen en hadden ze sporadisch contact.

De jaren gingen voorbij en toen de kinderen het huis uit waren, ging ze veel doen voor het Rode Kruis. Haar huwelijk zat op een dood spoor. De LIEFDE... daar had ze geen tijd voor... Haar gevoel voor HEM werd echter steeds sterker en hield haar zelfs in haar dromen bezig. Samen met een vriendin had ze een abonnement voor het Concertgebouw genomen, want een paar keer per jaar gaf hij een concert en dan zat ze bijna vooraan. Telkens weer was er dan die speciale blik en hij had zelfs een muziekstuk aan haar opgedragen. De laatste tijd trad hij jammer genoeg steeds minder op. Er was iets... maar wat? Ineens hoorde ze het op de radio... Ze zette hem harder en ja hoor, ze hoorde 't goed... Hij stopte met zijn carrière en had zich inmiddels aangemeld bij "Artsen zonder Grenzen". Eens had hij een studie

"Geneeskunde" gedaan, min of meer om een traditie voort te zetten, want zijn grootvader en vader waren ook arts geweest. De muziek had hem echter meer getrokken en het had hem geen windeieren gelegd. Nu was dit dus einde verhaal. Hij zou uitgezonden worden naar Afrika, om te gaan werken in een kinderziekenhuis, waar veel aidspatiënten lagen en hij wilde met zijn specialisme graag helpen. Hij had het er wel eens met haar over gehad en zij begreep het wel, maar nu hoorde en zag ze hem helemaal niet meer. Ze probeerde hem te vergeten, maar telkens weer zag ze zijn gezicht met die lieve ogen en zijn handen die ze zo bewonderde, voor zich.

.....De laatste tijd was ze steeds vaker moe.... Ach, ze pikerde gewoon te veel. Die enge oorlog in het Midden-Oosten en de angst voor nog meer terreuraanslagen. Je man of je kind zou er maar bij betrokken zijn. Ze moest er niet aan denken. Kerstmis naderde, het feest van de geboorte van Jezus. "Vrede op aarde", maar waar dan? Het werd kerstavond en het was de gewoonte dat ze met z'n allen naar de kerstnachtdienst gingen, maar ze zag er

deze keer zo tegen op. Ze voelde zich zo eenzaam en dan al die blijde en verwachtingsvolle gezichten in de kerk. Maar toen ze het orgel hoorde spelen en naar de lichtjes in de kerstboom keek, was het ineens alsof ze zijn gezicht zag tussen de takken en hij haar toeknikte. Ze voelde zich van binnen heel blij worden. Achteral was dit haar mooiste kerstfeest... Niet lang daarna werd ze ziek. De dokters gaven haar niet lang meer. Maar ze was niet bang. Lang heeft ze gehoopt, dat HIJ nog eens terug zou komen, want gevoelsmatig voelde ze zich zo met hem verbonden. Het mocht echter niet zo zijn. Instinctief wist ze dat ze hem ooit zou weerzien. Was het niet in dit leven, dan in een volgend, want dat er een volgend leven zou zijn, geloofde ze heel stellig. Dit gaf haar de kracht om tot het laatste toe optimistisch te blijven. Ze is niet eens zo oud geworden. Heeft dit ook nooit gewild. Het was goed zo. Het leven.... daar was ze klaar mee. Ze gaf er geen cent meer voor. Het "oude" had afgedaan, het "nieuwe" kon beginnen.

Tiny de Wit.

DRIE KONINGEN

De aanbidding van de Drie Heilige Koningen, neergeknield voor het povere kribbetje van Bethlehem stal behoort tot de mooiste en ontroerendste voorstellingen van het Mattheus Evangelie. In hun prachtige gewaden met de fonkeling van hun gouden kronen en prachtige kelken brachten zij het Goddelijk Kind hun gaven van wierook, mirre en goud. Zij werden "koningen" genoemd, maar waren "Wijzen uit het Oosten", magiërs. Babylonische priesters, die als sterrenkundigen uit de loop der sterren de gebeurtenissen op aarde verklaarden. Caspar zou "Schatdrager", Melchior "Koning des Lichts" en Balthazar "Godsbescherming" betekenen. Volgens een Adriaanse schrijver uit de 6e eeuw zouden zij zich hebben laten dopen, nadat zij alles vernomen hadden uit het leven en lijden van het Kindeke, dat zij eens hadden aanbeden. Zij stierven de marteldood. Hun gebeenten hebben veel omzwervingen gemaakt en zijn nu in de tegenwoordige Drie Koningen Kapel van de Keulse Dom in een prachtige reliëf te zien. Omdat zij zoveel en zulke verre reizen hebben gemaakt, is de kapel een soort bedevaartsoord voor de reizende mens. Op 6 januari wordt het feest van de Drie Koningen gevierd. Het is een populair volksfeest, speciaal voor de kinderen. In 1961 werd het zelfs als motief voor de kinderpostzegel gekozen. De drie koningen zagen opeens de ster en verheugden zich. Die vreugde is gebleven. Daarom speelt de ster een grote rol. Kinderen verkleeden zich als koningen en dragen alle soorten sterren met zich mee.

Ze gaan de straat op, luid zingend langs de deuren, een aanleiding om wat te bedelen. Er zijn verschillende liedjes. In verschillende gemeenten kregen de lagere ambte-

naren die dag op het stadhuis van hun gemeente een nieuwe hoed. "Drie Koningen, drie Koningen, geef mij 'n nieuwe hoed. M'n oude is verleten, m'n vader mag 't niet weten, m'n moeder heeft 't geld al op de toonbank neergeteld." Al is het nog zo druk in de kerk, de kinderen dringen zich naar voren om het Kindeke met de Drie Koningen zelf te zien. Dan stormen ze naar buiten. Ze hebben prachtige rode, gele of blauwe lampions en ook allerlei soorten sterren. Hebben ze geen geld voor zo'n lampion.... geen nood.... moeder en vader zoeken een mooie stok en uit de kelder de grootste aardappels. Voor vijf centen kopen ze vetkaarsjes, die moeder in de uitgeholde aardappel steekt. Een punt slijpen aan een kant van de stok en de aardappel erop geprikt. Met wat gekleurde papier is alles versierd en met stralende gezichtjes gaan ze de straat op. Gelukkig is het vroeg donker. Wat een dag, wat een feest.

A.K.

AAN DE BIJVANCK VALT NIET TE TORNEN

(ingezonden stuk)

Het actiecomité Samen sterk voor een Blaricum gaat de Blaricumse gemeenschap mobiliseren met het doel krachtig stelling te nemen tegen de zoveelste poging van de Gemeente Huizen om de Bijvanck in te lijven. Nadat in 1985, als resultaat van een stormachtige politieke strijd onder aanvoering van toenmalig burgemeester Le Coultré, de Bijvanck door Den Haag definitief tot Blaricum grondgebied werd bestempeld, zien de bewoners zich opnieuw genoodzaakt in actie te komen. Huizen blijkt van geen opvegen te willen horen, maar vergist zich echter herhaaldelijk in de nooit aflatende oppositie tegen hun onzalige plannen, zo stelt het actiecomité dat geleid zal worden door mevrouw Yvonne Beekman. Bewoners van de Bijvanck voelen zich onverbrekelijk verbonden met Blaricum, die dat gebied van meet af aan heeft gebouwd en ingericht overeenkomstig de eigen normen van beeldkwaliteit, leefbaarheid en milieu. Daaraan wordt in deze gemeente consequent vastgehouden. De actievoerders willen de bewoners overtuigen van de vele nadelige gevolgen, die onherroepelijk zijn verbonden aan een samengaan met Huizen. Deze gemeente en projectontwikkelaars kijken met gretige ogen naar de

fraaie open ruimtes en rijke groenvoorzieningen die de Bijvanck zo kenmerken. Huizen heeft al eerder te kennen gegeven "een selectieve bijstelling van het moratorium ten aanzien van bouwen in het groen" voor te staan. In verstaanbare taal betekent dit in feite niet minder dan het recht op aan volplempen van de zo geliefde parken en open ruimtes van de Bijvanck. Als logisch gevolg daarvan zou dan ook een voortzetting van dat beleid mogen worden verwacht bij de toekomstige bebouwing van de Blaricumse gemeente, inclusief de groenstrook langs de Stichtseweg. De gemeente Huizen is zich verder ongetwijfeld bewust van de gezonde financiële positie van Blaricum, die mogelijkheden biedt om dreigende tekorten op hun eigen voorzieningenniveau te compenseren. Voeg daarbij dat snelle vergroting van het Huizen aantal inwoners een substantiële verhoging betekent van inkomsten uit het Gemeentefonds en de motieven van Huizen zijn helder, aldus de initiatiefnemers van het actiecomité. Maar de Blaricumse gemeenschap is alert op deze ontwikkelingen en stelt zich te weer tegen de sterk in zwang geraakte hang naar schaalvergroting die, zoals de praktijk steeds vaker aantoonde, leiden tot logge,

onbeheersbare en inefficiënte bestuursconstructies. Blaricum moet daarom nu de rijken sluiten en juist kiezen voor overzichtelijkheid en direct contact met de burgers. Dat zijn aanbevelingen die volgens het actiecomité door de Blaricumse politiek moeten worden overgenomen. Gelet op de positieve afronding van de bouwplannen op en rond het nieuwe Bijvanckcentrum, tot stand gekomen in zorgvuldig overleg tussen gemeente en bewoners, zijn de verwachtingen daarover positief gestemd. Via huis-aan-huis acties, spandoeken, folders e.d. zal de Blaricumse gemeenschap worden gevraagd hun solidariteit te betuigen met de doelstellingen van deze actie. Gelet op de inhoud van partijprogramma's die hier en daar in conceptvorm al circuleren, meent het actiecomité nu al te mogen verwachten dat de steun van bijvoorbeeld typische dorpspartijen als de Nieuwe Blaricumse Partij bijzonder groot zal zijn. Wanneer de Blaricumse politiek samen met de burgers een front vormen, zal volgens het actiecomité ook deze aanval van Huizen op de Bijvanck - en tegelijk de Blaricumse gemeente - met succes kunnen worden gepareerd. Kortom, aan de Bijvanck valt niet te tornen.

Yvonne Beekman

HET SNOEPWINKELTJE

Als ik thuis wat getreuzeld had en mijn moeder mij telkens toeriep dat ik te laat op school zou komen, rende ik de deur uit en kon, door een schemerig achterstraatje te nemen, een stuk van de weg afsnijden en zo op tijd op school zijn. Dat kleine straatje zie ik nu nog duidelijk voor me. Het had een bepaalde aantrekkingskracht op me en ook zonder haast, liep ik daar graag door. De vrouwtjes die daar woonden, kenden mij zo langzamerhand ook en het "hou-doe" klonk over en weer. Zomers zaten ze 's morgens al vroeg met een stoel voor hun deur van een sprankje zon te genieten en maar praten. Maar voor mij had dat straatje nog een bijzonderheid: er was een piepklein snoepwinkelje. Het had een kleine lage deur aan de straat met links ertvan een laag vierkant raam met kleine ruitjes. Er hing iets geheimzinnigs om dat huisje. Als je behoedzaam en voorzichtig door dat raam gluurde (je hoefde

niet op je tenen te gaan staan) zag je een tafel met wit papier bedekt en daarop van alles wat je maar kon bedenken aan snoepgoed. Veterdrop en ander drop, ruitvormig schuim, toverballen, stukjes zuurstok of kaneel, ulevellen, zuurballen, te veel om op te noemen en van dat alles een paar stuk. Alles kostte vanaf een halve cent (een klein bronskleurig muntje, ongeveer zo groot als een dubbeltje) of een cent en soms een vierkante stuiver. Uitgebreid en alle tijd nemend stond ik daar te kiezen, maar kocht nooit wat want thuis was alles "vies". Vaak stonden er een paar van die "brakskes" (jongetjes) samen te beraadslagen en gingen dan schoorvoetend naar binnen. Een rinkelend belletje klonk en een pinnig vrouwtje met zo'n knotje haar boven op haar hoofd kwam aansloffen. Een beetje bang voor dat mensje waren ze wel, want als er één aarzelend met zijn vingertje maar wees naar zijn keuze, dan

snibde zij: "Afblijven, dat doe ik wel. Eerst betalen." Het jochie gaf maar gauw z'n centje of zo en dan wisten ze niet hoe vlug ze buiten moesten komen. Daar werd de buit bekeken en soms om beurten van gelikt of eerlijk verdeeld. Wat een saamhorigheid en vriendschap... Toen ik jaren later weer eens ging kijken, was dat hele stadsgedeelte afgebroken voor een hele nieuwe wijk. Het deed me wel wat. Weg al die jeugdherinneringen en daar komt straks nog iets bij; weg al die, soms met moeite opgespaarde centjes, dubbeltjes, enz. Een groot deel van je leven, zo vertrouwt met het geld. Dat zal wennen worden. Het leven holt verder en of je wilt of niet, we hebben ons maar aan te passen. We kunnen onze kinderen en klein- en achterkleinkinderen straks in een museum "ons" geld laten zien en erover vertellen.

A.K.

1 JANUARI 2002

Dan is het allemaal weer achter de rug.... De kerstdagen, het oud-en nieuw festijn, al die vrije dagen.

Menig huisvrouw zit uitgewrongen terneer en denkt eraan hoe ze de vette randjes in de afzuigkap kan verwijderen, de bergen extra was van al die lieve logés dito en overweegt met een zucht: dat was dan dat! Heerlijk, maar even een jaartje wachten. En hoeveel lieverds durven na al dit feestgeweld niet eens op de weegschaal te gaan staan....

En de dieren? Zij die niet opgegeten zijn, gestoofd in rode wijn, gepaneerd met 'n knofloofsausje eroverheen. Zij die de jaarwisseling van 2001 naar 2002 hebben overleefd staan verslagen in hun wei of liggen nog na-rillend in hun mand. Wat een lawaai weer dat verdomde vuurwerk, dat geknal, die rotjes, die vuurpijlen. Leren de mensen het nu nooit, denken ze. Al dat lawaai; waarvoor, waartoe, ten koste van wat? De oren van menig paard liggen plat van schrik. Poezen komen liefst niet meer tevoorschijn om gezellig te gaan spinnen op de een of andere schoot. Bah! denken ze. En "bah" zegt ook menig vroege wandelaar op dinsdag 1 januari 2002. Al die rotzooi op straat, die rode troep die overal ligt. Goed voor de afdeling gemeentewerken denken sommigen. Of niet? In de loop van die nieuwe eerste dag van het jaar, met nog wat dikke oogjes, een beetje zwabberig op de benen, komen er toch her en der feestgangers met een bezem naar buiten. Even vegen in de frisse lucht. Daar knap je van op! Lekker vegen. Goed voor 'n mens. Gelijk alles wegvegen uit dat OUDE jaar, dat problematische 2001, weg ermee en op naar iets nieuws, iets beters, iets VREDIGS. 2002.

Vast een beter jaar. Daar houden we het op!

a.l.s.

DE NIEUWE DOMINEE

Sinds het begin van 2001 'zit' de Hervormde gemeente in Blaricum zonder voorganger. Zoals bekend verliet ds. Berkhof in februari ons dorp en vertrok naar Ermelo. Dat betekende veel werk voor de Gemeente, want er moet dan snel naar een nieuwe gezocht worden. Er werd een beroepingscommissie ingesteld, bestaande uit 6 leden en daarnaast "een tweede ring" om de beroepingscommissie te adviseren, bestaande uit tien personen. Toen kwam het echte werk, en dat was geen kleinigheid. In totaal hebben 38 predikanten een informatiepakket aangevraagd over de standplaats in Blaricum en hebben 26 predikanten daadwerkelijk gesolliciteerd.

Uiteindelijk, na veel horen, telefoneren en praten was men klaar met dit delicate werk. De beroepingscommissie heeft op 28 augustus 2001 aan de kerkenraad het voorstel gedaan om Dominee KLAAS TOUWEN (44 jaar, getrouwd, vier kinderen.) wonend in Ellecom te beroepen.

De kerkenraad op zijn beurt besloot unaniem beroep uit te brengen op Ds Touwen, die, zoals dat plechtig heet, zijn beroep aanvaardde en vanaf januari 2002 de nieuwe dominee van de Blaricumse Hervormde gemeente zal zijn. Begin januari zal het gezin Touwen verhuizen en zal het gezellig druk worden in de mooie pastorie. Fijn weer kinderstemmen in de tuin, leven in de brouwerij. Nou ja, 'brouwerij' Wanneer ds. Touwen en zijn gezin gesetteld zijn, alle nieuwe indrukken op een rijtje gezet hebben, al die nieuwe gezichten een beetje herkenbaar geworden zijn.... zal Hei en Wei vragen om op bezoek te mogen komen en zullen we u berichten. Het hele gezin Touwen alvast VAN HARTE WELKOM in Blaricum. Op 20 januari 2002 zal er een intrededienst in de kerk zijn, met aansluitend een kennismakingsreceptie van 12.00 tot 13.30 uur in het Gemeentehuis voor iedereen in het dorp.

a.l.s.

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

* Tuinadvies * Aanleg en onderhoud
* Tuinarchitectuur * Sierbestrating
Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

J. Vos

WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel
Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 035 538 33 93

Jos Roest

★ antiques ★
★ interior ★
★ art ★

Foto's & prijzen: www.roest-antiques.com
Torenlaan 2 - 1261 GD Blaricum
Tel/fax 035-5310400 / 06-53520444

Hoveniersbedrijf Roest - Borsen

Schietspoel 27, 1251 XT Laren

Tel/Fax
035 538 44 70

Vol verwachting en vol spanning was in je kinderjaren de maand december. St. Nicolaas, Kerstmis en Oud en Nieuw, het kon niet op. Maar eigenlijk begon het al eerder, in november wanneer het varken werd geslacht. In de loop van het jaar vet gemest moest het dier er in de maand november aan geloven wanneer de huisslachter aan huis kwam, het varken met een touw om een van de achterpoten, verschrikkelijk schreeuwend, met een rieten "ben" op de kop, in optocht met opgewonden (buurt)kinderen er achteraan, naar de deel geleide en met een schietapparaat aan z'n einde bracht. Overgoten met kokend water werd de huid van het beest ontdaan van haar en vervolgens opengesneden in volle omvang op een ladder gehesen, om na 2 dagen te worden uitgebeerd. Vreselijk om als kind te moeten aanzien maar het was wel spannend. De ingewanden werden gebruikt voor het maken van de fijnste metworst en balkenbrij, zoals ik sedertdien nooit meer gegeten heb. Nadat het varken geslacht was werd er door al degenen die meegehoorden hadden heerlijk gegeten van de beste stukjes van het varken. Ook werden er lekkere stukjes vlees, karbonades dezelfde avond bezorgd bij ooms en tantes. Voor ons als kinderen was de blaas van het var-

ken het allerbelangrijkste attribuut. Wie op gezag van de slachter de kont van het varken ontdane varken durfde te kussen kreeg de blaas, die, door middel van een rietje opgepompt, een ideale voetbal was en die na enkele dagen, als hij nog niet was gesneuveld, een perkamentachtig vel kreeg. Hierbij moeten we bedenken dat in die jaren, oorlogsjaren (W.O.II) en kort na de bevrijding, geen bal te krijgen was.

Kort daarop de opmaat naar het heerlijk avondje. St. Nicolaas met dagen tevoren het zetten van de klomp met een wortel en

veel hooi voor het paard, waar mijn moeder niet zo gelukkig mee was. Het heilig geloof in de "Goed Heiligman", van zingende broertjes en zusjes terwijl "jij het al wist", maakte dat ik regelmatig als zwarte Piet optrad. Met een zwarte handschoen aan strooide ik met een snelle beweging via een raampje in de woonkamer pepernoten en snoepgoed. En dan op 5 december 's morgens heel vroeg het gevoel van opperst geluk wanneer je in "het vertrek" (de beste kamer) het hoekje ontdekte waar, afgedekt met papier, jouw cadeaus lagen.

Na al dat geluk kwamen de kerstdagen er aan, waarbij met name de nachtmis (4 uur) iets fascinerends had. Om 3 uur was het opstaan geblazen en daarna lopend naar de kerk in het pikdonker. De paar straatlantaarns waren niet aan. Je hoorde in het donker stemmen van buurkinderen die braaf en ook een beetje angstig dicht bij hun ouders bleven. Later als misdienaar was het geen pretje om op je knietjes 'n kleine twee uur op de koude altaartreden te moeten zitten maar dat ongemak werd ruimschoots gecompenseerd door de mystieke en toch feestelijke sfeer van de nachtmis die eindigde met het massaal zingen van de kerstliederen. Maar het fijnste kwam na de kerk, het kerstontbijt, tijdens de nachtmis klaargeemaakt door de dienstbode en een van de oudere zusjes. Dat was prachtig. De tafel feestelijk gedekt en voorzien van de heerlijkste broodjes (kadetjes), beleg en andere heerlijkheden. Een kerstboom met echte kaarsjes, heigeen een zusje bijna fataal werd door eerst de kaarsjes in de kerststal aan te steken en daarna die in de hoger staande kerstboom waardoor haar jurkje vlam vatte. Een huisvriend trad kortdaop op en rolde haar in een vloerkleed waardoor zij en wij met de schrik vrijkwamen. Na het uitgebreid ontbijt gingen mijn ouders weer naar bed maar wij als kinderen hadden dan het zaligmakende gevoel dat de dag nog een eeuw zou duren om te spelen met speelgoed en buurkinderen.

Je geluk kon helemaal niet op wanneer, als er sneeuw lag, een oom met arrenslée met twee paarden er voor ons die dag uitnodigde voor een rit door het dorp. Na de lange kerstdagen kwamen oudejaarsavond en nieuwjaar. Oudejaarsavond werd traditioneel door de volwassenen kaartend doorgebracht. Met rikken ging men het nieuwe jaar in. Minutenlang werd er in de grootste stilte gekaart tot plotseling een explosie van stemmen de indruk wekte dat men elkaar naar het leven stond. Wij mochten tot middernacht opblijven en luisterden naar de mooiste liedjes en cabaret van het afgelopen jaar met o.a. Wim Kan, Toon Hermans, het programma Negen Heit de Klok van Jan de Cleir, Willem Parel, Dorus, Cor Steijn en vele anderen. Later toen de t.v. kwam kreeg je op oudejaarsavond steevast een samenvatting van de mooiste nummers van het afgelopen jaar. Op nieuwjaarsdag ging je als kind in de buurt en bij familieleden nieuwjaar afwinnen. Indien je als eerste de ander "zalig nieuwjaar" toewenste kreeg je een paar centen, soms een stuiver, een dubbelteje of een kwartje. Met een gulden, wat bijna nooit gebeurde, was je de koning te rijk en zag het nieuwe jaar er zeer rooskleurig uit. A.v.z.

KERSTKOEKJES

Eén van de dingen die ik mij van vroeger herinner is het kerstkoekjes bakken. Deze koekjes waren niet hetzelfde als de koekjes die je van de bakker kende zoals spritsjes of jan hagel. Deze koekjes at je alleen maar met de feestdagen. De recepten kwamen van mijn grootmoeder uit Frankfurt, die ze waarschijnlijk weer van haar moeder geleerd had. Er waren drie soorten. De eerste, het "Butterplaatzen", was een soort roomboterkoekje met een amandel erop, de tweede, het "Haselnussplaatzen", een hazelnootkoekje die we bestrooiden met poedersuiker en de derde, de "Schokoladenbretzeln", was een chocolade krakeling. Alle vijf kinderen mochten meehelpen. De eerste dag hielpen we met het kneden van de degen. Het deeg moest een dag rusten in de ijskast. De volgende dag mochten we met vormpjes de roomboterkoekjes en hazelnootkoekjes uit het deeg drukken. De krakelingen waren wat ingewikkelder. Eerst maakten we balletjes, vervolgens een soort slang en dan moest je ze als krakeling vormen. U begrijpt dat die van mij als jongste niet altijd perfect

waren. We bakten met ons allen zo'n duizend koekjes. Aan het eind van de dag kreeg ieder kind een stukje deeg waarmee we zelf iets mochten maken. Meestal maakte ik dan een hond of een poes. Deze figuren werden gebakken en kregen we op kerstochtend bij het ontbijt. Wat een luxe vonden we dat! De andere koekjes werden in mooi versierde trommeltjes (die mijn moeder het hele jaar bij elkaar spaarde) verpakt en uitgedeeld aan vrienden, buren en familie. In deze trommeltjes werden de drie verschillende soorten koekjes gescheiden door een kleurig serwetje. Wat over was ging in grote glazen voorraadpotten in de kast. Toen alle kinderen het huis uit waren, bakten mijn vader en moeder samen de koekjes. De traditie bleef hetzelfde, alleen de aantallen van de koekjes gingen wat omlaag. Ook ik heb samen met mijn kinderen de traditionele koekjes gebakken. De recepten staan in het zelf geschreven kookboek wat ik heb, getipt in het Duits door mijn vader. Nu ben ik begonnen aan een kookboek voor mijn oudste dochter waar natuurlijk de recepten van de koekjes in staan. Of de traditie gehandhaafd wordt, weet ik natuurlijk niet, maar de basis is gelegd. Cornelie

Cursus sahaja yoga bevordert zelfinzicht en innerlijk evenwicht

In essentie is 'yoga' een bewustzijnsstoestand die je door meditatie bereikt. Sahaja Yoga betekent letterlijk: de spontane en natuurlijke vereniging van het individu en de universele energie. Het is geen geloof, filosofie of theorie, maar een ervaring, een waarneembare gebeurtenis die je een nieuwe vorm van bewustzijn geeft. Het bevordert het zelfinzicht en het innerlijk evenwicht. De stichting GILDE biedt de mogelijkheid, tijdens bijeenkomsten bij een ervaren docente thuis, zelf te ervaren wat dit inhoudt. De cursus is in principe gratis, maar wel wordt een kleine bijdrage van fl. 5,- per keer gevraagd voor koffie en thee. De duur van de bijeenkomsten is ongeveer anderhalf uur en de cursus omvat 6 à 8 bijeenkomsten. De docent kan groepjes ontvangen tot maximaal 7 personen en wel op maandag ('s morgens of 's middags), op dinsdagavond en op vrijdagmiddag. Geïnteresseerden kunnen zich telefonisch melden bij de stichting GILDE, Huizerweg 54, Bussum op dinsdag en vrijdag van 10-12 uur, tel 693 58 84, of op nummer 524 23 13 (altijd bereikbaar).

DANK U WEL

Heel erg dankbaar ben ik al degenen die met mij meegeleefd hebben en ook mijn receptie kwamen feliciteren. Je hebt je 65 jaar aan je woord gehouden, zo te leven als je dacht dat God het van je wilde. Soms was het moeilijk, maar met Gods hulp is het gegaan en daar ben ik blij mee. Nogmaals dank aan iedereen die weet dat er in ons dorp nog een zuster Dominicanessen woont, ja zelfs rondrijdt. Daar ben ik ons gemeentebestuur heel dankbaar voor. Zuster Auxilia van Gils

OVERPEINZINGEN MET KERSTMIS

Als wij gewoon blij zouden zijn, gewoon samen feestvieren en altijd zeggen ik ben er voor jou en jullie voor mij. Wij leven met elkaar; we maken de wereld mooi... dan zouden wij gewoon mensen zijn.

ALLES IS AL GEZEGD!

Kerst, wat valt er nog over te schrijven? Alles is al gezegd en we weten er alles van: de religieuze kerst, de ingetogen kerst, de uitbundige kerst, de alternatieve kerst, de witte kerst, de druilerige kerst, de eenzame kerst. Kerst in een ander land, kerst voor anderen in ons land. Kerst voor gelovigen, zonnendeefeest voor humanisten. Het woord vrede wordt nooit zo vaak gebruikt als in deze dagen, maar lijkt een utopie. Toch is daar ook de saamhorigheid die we desondanks nastreven. En de hoop op een betere toekomst, naast de nostalgie naar het verleden. Verlangen naar geborgenheid, veiligheid. We kennen het allemaal. Toch blijven we zoeken naar woorden die iets toevoegen aan wat we al weten en vormen van beleving die dicht bij ons zelf staan, niet opgelegd door de commercie. Wat is het, wat we blijven zoeken en wat hopen we te ervaren in die laatste week van het jaar? Alles is al gezegd en de neuroloog/schrijver Oliver Sacks doet dat in zijn boek "Ontwaken in verbijstering" als volgt: "We koesteren allemaal het idee van een ander soort geneeskunde: iets diepers, iets authentiekers, iets bijzonders, bijna heiligs, dat ons onze verloren gezondheid terug kan geven en een volmaakt gevoel van welzijn bezorgen. Want allemaal hebben we een basaal intuïtief gevoel, dat we eens gezond en wel waren: in harmonie, in vrede met en thuis in de wereld, verenigd met de wortels van ons bestaan en dat we die gelukzalige, onschuldige oerstaat kwijttraakten. We bezaten iets van oneindige schoonheid - en we verloren het. Ons hele leven blijven we zoeken naar wat we verloren hebben en eens, misschien, zullen we het terugvinden en dat zal dan het wonder zijn, het millennium!" Het is geen kerstoverpeinzing van Sacks. Maar het leidt tot de gedachte, dat het wellicht de hoop is op het beleven van althans een stukje van dat door hem genoemde wonder tijdens de kerstdagen. En dat we omdat het een wonder is, dit vooral met elkaar willen beleven. En dat die blijvende hoop op een wonder op zich zelf al een wonder is, wat ons ieder jaar weer de kaarsen doet onsteken. Ina Schaafsma

EEN LANGE DEENSE KERST

'Vanaf 1 december is heel Denemarken in kerststemming en op oudejaarsavond eten ze hier om zeven uur 's avonds boerenkool.' Arieke Calis (24) vindt de Denen op het eerste gezicht veel op Nederlanders lijken, maar wat dit betreft zijn ze toch anders. Calis verhuisde halverwege 1999 met haar vriend, Cees Hilhorst (28), van Blaricum naar Sommersted in Denemarken om daar een boerenbedrijf op te starten.

eerste dag van december begint het allemaal. De kerstversieringen worden tevooftschijnlijk gehaald en de kerstboom wordt pontificaal midden in de kamer neergezet. Op kerstavond is het grote feest, na de kerkgang en het diner is het tijd voor het uitpakken van de cadeaus, die opgestapeld liggen onder de boom. 'Maar dan moet je wel braaf geweest zijn', vertelt Calis. 'Want net als Sinterklaas houdt ook de Deense kerstman alles in de gaten. Dit kan hij natuurlijk niet in z'n eentje, daarom wordt hij geholpen door een groot aantal kabouterjes. De kabouterjes huizen op zolder en om ze gunstig te stemmen zetten de kinderen daar een bord pap neer. De kleine helpertjes zullen er dan voor zorgen dat de kerstman de verlanglijstjes van de kinderen krijgt'.

Ondanks de lange kersttijd heeft Calis het erg naar haar zin in Denemarken. Natuurlijk is er heimwee naar Nederlandse dingen zoals het vieren van Koninginnedag en Sinterklaas. Maar er zitten veel voordelen aan een land als Denemarken wanneer je graag een melkveebedrijf wilt runnen. Er is meer ruimte, de grond en de melkquota zijn goedkoper en de buren zitten niet op je lip, zoals in Nederland. Nee, zoals het er nu uitziet blijven Calis en Hilhorst er voorlopig nog een tijd wonen.

Kabouterjes op zolder
In deze donkere dagen kijken de Denen uit naar de kerstdagen, hét feest van het jaar. Calis: 'Er wordt flink wat geld uitgegeven aan cadeautjes voor elkaar. Sommige mensen sluiten er zelfs een lening voor af'. Op

Boerenkool op oudejaarsavond
Ook oudjaar wordt met andere tradities gevierd dan bij ons. Heel Denemarken eet op de laatste avond van het jaar om zeven uur boerenkool. Na het eten, de koffie en natuurlijk de sterke drank, luiden de Denen door het afsteken van siervuurwerk en verkleed met rare hoedjes of brillettjes het jaar uit. Je hoort hier dus geen geknal om twaalf uur want knalvuurwerk is verboden in Denemarken, aldus Calis. Marjan Leunissen

KERSTMIS EN OUD- EN NIEUWJAAR

Zo langzamerhand zie je overal de kerstboommarkten verschijnen. Pas na de eerste wereld oorlog werd het kopen en versieren van een kerstboom thuis een jaarlijkse traditie. Eerst werden de bomen met kaarsjes verlicht. (voor brandgevaar had men altijd een emmer met water en een spons bij de hand). Toen werden het elektrische kaarsjes. Tegenwoordig zijn de kerstversieringen in allerlei kleuren. Soms hebben de kerstcadeautjes onder de boom de plaats van sinterklaascadeautjes ingenomen. Kerstmis is in Nederland een huiselijk feest en blijft men, soms na de kerkgang, thuis. Hoewel men, speciaal in de grote steden probeert candlelight-suppers aan te bevelen, het is en blijft een intiem huiselijk gebeuren. In Brabant kent men nog wel het langs de deuren gaan van kinderen, die in heerlijk dialect het "kerstkindeke is geboren, al in die heilige nacht" zingen en wat snoep krijgen of fruit. In alle kerken staan de meest mooie, oude of heel moderne kerstgroepen. Men arrangeert zelfs onder leiding rondleidings. Zeer de moeite waard. Overal worden volkskerstzangavonden gegeven waar het bekende "Stille Nacht" nooit ontbreekt. Tegenwoordig is het sturen van

kerstkaarten (al of niet zelfgemaakt) ook een traditie geworden. Het is uit Engeland overgewaaid. Daar was een zekere heer Henry Cole, de stichter van het Victoria and Albert museum in Londen, die in tijdnood kwam wat betreft zijn kerstbrieven schrijverij. Hij liet de schilder Horsley een kaart ontwerpen, liet die drukken en de kerstkaart was geboren en is ook hier niet meer weg te denken. De Engelse plumpudding, onze oer-Hollandse duivekaters, de kniepertjes, kerstbrood met amandelvulling en niet te vergeten de talrijke kalkoefazant, haas, gans, konijnrecepten sieren de kerstdiners. Van Kerstmis naar het einde van 't jaar is maar een heel klein stapje. Oudejaarsavond - weer een huiselijk gebeuren - hoewel men die vaak samen met buren, vrienden en familie viert. Vuurwerk om klokslag 12.00 uur buiten met elkaar afsteken is zo ingeburgerd. Men is na twaalfuur op straat, elkaar een gelukkig nieuwjaar wensend of soms in een klein dorp of eigen buurt hand in hand zingend een "omnegang" makend, als een grote familie. A.K.

WEL EN WEE

GEBORTEN

01-11-2001 De Gooijer, Isabelle
Willemien Elise
03-11-2001 Tibboel, Annick Madeline
07-11-2001 Dijk, Philip Daniël
09-11-2001 Scheele, Jesse

OVERLEDEN

29-10-2001 Bouman-Snijders, Maartje,
oud 81 jaar

HUWELIJKEN

10-10-2001 Adolfs, Berend Jakob Roy,
en: Poldervaart, Johanna
Maria
26-10-2001 Ammerlaan, Michaël
Johannes Petrus, en: Kiës,
Stephanie Corinne Maya

Hervormde Gemeente

Blaricum

Kerkgebouw: Torenlaan 16,
woensdag 19 december, 10.00 uur
Kerstviering Torenhof
zondag 23 december, 10.00 uur
Ds. J.J. van Nijen, Laren
zondag 23 december, 17.00 uur
Kinderkerstfeest
maandag 24 december, 22.00 uur
Kerstdienst
Ds. Jan Greven, Blaricum
dinsdag 25 december, 10.00 uur
Kerstdienst
Ds. W. Dijkmeester, Naarden
zondag 30 december, 10.30 uur
Oecumenische dienst in de St. Jan, Laren
maandag 31 december, 19.30 uur
Oudejaarsdienst
Ds. W. van Waasbergen, Baarn
zondag 6 januari, 10.00 uur
Ds. Jan Greven, Blaricum
Aansluitend: nieuwjaarsreceptie
zondag 13 januari, 10.00 uur
Ds. J.L.W. Koppenhol, Huizen
zondag 20 januari, 10.00 uur
Intrededienst Ds. K. Touwen
Aansluitend: receptie in het Gemeentehuis
zondag 27 januari, 10.00 uur
Ds. K. Touwen
Tijdens de diensten is er kinderopvang (0-6 jaar) en kinderkerk (6-12 jaar).
De jeugdkapel voor jongeren van 12-16 jaar komt bijeen in de Blaercom.
Inlichtingen bij de scriba: 5311071.
Website: www.belkerken.nl

Work-shop geurige / natuurlijke Badproducten maken

Met de feestdagen in het vooruitzicht, is het weer tijd om alles uit de kast te halen en op zoek te gaan naar die kleine attentie, waarvan de ontvanger geniet van alle aandacht welke er aan het presentje is besteed. Want een mooi cadeau behoeft geen duur cadeau te zijn, het is vooral dat gevoel van zorg en aandacht. Amara Aroma geeft je de gelegenheid om een speciaal cadeau voor jouw familieleden of vrienden te maken. In november en december zijn er wekelijks work-shops zowel in de ochtend als avond uren om geurcadeautjes te maken. In een 2 uur durende work-shop is er de mogelijkheid om badproducten of een heerlijke boddymilk te maken. De 2 uur durende work-shop kost F 55,00 incl. koffie of thee met iets lekkers en 2 heerlijke producten. Voor elke cursist ligt er een klein presentje klaar. De work-shop zal plaats vinden in Blaricum. Wil je je vrienden verrassen met een persoonlijk cadeau neem dan contact op en meld je aan voor deze work-shop. Bent u nieuwsgierig bel voor meer informatie of om je aan te melden naar Amara Aroma praktijk voor Bloesem en Aromatherapie. Wij zijn het beste telefonisch te bereiken 's middags van 13.00 tot 14.00 en 's avonds van 17.00 tot 20.00. Tel: 035 5334420 of 0651272798. U kunt ons ook e-mailen: Amara-Aroma@hetnet.nl

AGENDA

Nederheem
14-01-02 20.00 uur
Commissie welzijn, sport en soc.zaken
15-01-02 20.00 uur
Commissie ruimt. ordening en beheer
16-01-02 20.00 uur
Commissie personeel, org. en financ.
31-01-02 20.00 uur
Raadsvergadering
KVG
08-01-02 20.00 uur koffiekamer
NIEUWJAARSRECEPTIE
Bingo met EURO'S
29-01-02 20.00 uur koffiekamer
Lezing over chocolademerk DROSTE
Historische Kring
Openingstijden "Op de Deel"
elke zaterdag van 14.00 - 16.00 uur
Schaapskooi Blaricummerheide
Open iedere zondag 14.00 - 16.00 uur
G.A.D.
Inleveren klein chemisch afval
2^e dinsdag v.d. mnd Winkeld. De Balken
09.00-09.30 uur
Scheidingsstation Huizen
Ambachtsweg, maandags gesloten

Verdwenen dorpsgezichten in Blaricum

De Historische Kring Blaricum heeft het voornemen om in 2002 een thema te wijden aan "verdwenen dorpsgezichten". Om u een idee te geven denkt u maar eens aan 't Witzand, het restaurant op Crailo, Hotel Vita Nova, het oude postkantoorje aan de Dorpsstraat, het "Kasteeltje" aan de Bergweg de molen aan de eerste Molenweg en de twee Gemelli's (De Beukelaar). En zo zijn er nog vele plekken uit het verleden die verloren zijn gegaan. De Historische Kring Blaricum is op zoek naar foto's, oude ansichten, verhalen en anekdotes om aan de benodigde gegevens te komen voor dit thema. Uw hulp is hierbij onmisbaar en van onschatbare waarde. Bent u in het bezit van bruikbaar materiaal, en wilt u dit tijdelijk beschikbaar stellen, dan is de Historische Kring Blaricum u bijzonder dankbaar. U kunt contact opnemen met Anton van Klooster, telefoon: 5312799, of u deponert het materiaal, voorzien van uw afzender, in de brievenbus aan de Brinklaan 2a. Maar u bent ook van harte welkom op de donderdagavonden van 20.00 uur tot 21.00 uur. En op zaterdag van 14.00 uur tot 16.00 uur bij de Historische kring Blaricum, Brinklaan 2a. U krijgt uw materiaal uiteraard, na gebruik, weer terug.

Hervormde kerk feeriek verlicht

De Hervormde Kerk aan de Torenlaan heeft een extra uitstraling gekregen. Op initiatief van en aangeschaft door de B.O.V., De Blaricumse Ondernemersvereniging, wordt de kerk met grote schijnwerpers na zonsondergang voortaan prachtig aangelicht. Zo vormt deze indrukwekkende torenspits een lichtend baken voor een ieder die ons dorp komt binnenrijden.

OUDE BRILLEN, NIEUW LEVEN

In samenwerking met opticien Sabine van Kleef voeren we een actie om brillen en monturen in te zamelen voor Cuba. De opbrengst gaat naar een oogartscentrum in de provincie Holquin, waar ongeveer 1 miljoen mensen wonen. Velen zullen een nieuw leven krijgen doordat de bril, waar zolang op gewacht is, hen letterlijk de ogen weer opent. Uw oude brillen, kindermonturen, leesbrilletjes, of zelfs hoorapparaten, kunt u inleveren bij Sabine van Kleef - Dorpsstraat 6 - en ook bij andere middenstanders, te herkennen aan het affiche. Heeft u vragen? Tel. 06 - 51036066. En wilt u ons werk steunen? 37.06.14.712 tnv Stichting CubaCare.

Omgaan met stress

je hebt meer in je dan jezelf denkt
praktische workshop onder begeleiding van

Petra Weel oefentherapeut-Mensendieck
Marja Ormeling psychosociaal-therapeut

Wij bieden: Een actieve aanpak m.b.t. spanning in het dagelijks leven. Door middel van oefeningen maak je kennis, met de interactie tussen gedachten, gevoel en gedrag. Zo kun je ervaren dat je meer in je hebt dan je zelf denkt. Met als doel: Herkennen en anders omgaan met spanning, zodat je eventuele klachten kunt voorkomen. Voor wie: De cursus is bedoeld voor nieuwsgierige mensen die openstaan voor verandering en voor diegenen die zich ontevreden voelen over hun psychische en fysieke situatie. Waar: Gezondheidscentrum De Blarickhof Kloosterhof 6, 1261 WK Blaricum
Kosten: 40 euro voor 2 avonden t.w. 15 en 29 januari 2002 van 19.30 tot 22.00 uur, incl. koffie, thee, materiaal. Aankomst: tel: 035-5312241. Inschrijving op volgorde van binnenkomst.

BLARICUMS BOEK FEESTELIJK OVERHANDIGD

Onder grote belangstelling is op het gemeentehuis op donderdag 22 november j.l. het eerste exemplaar van het boek "Blaricum erfenis van gooiers" door burgemeester W.H.C.Ton overhandigd aan Rie Rigter, weduwe van Jan Rigter. Het unieke en meer dan fraaie boek, waarin o.a. 40 interviews met boeren, burgers en buitenlui van Blaricum, met foto's van Jan Noorda en aquarellen van Marianne Piël is in de Blaricumse Boekhandel te koop voor f. 80,-.

TE VROEGE VERSPREIDING VAN HEI & WEI

Tot onze spijt valt deze hei & wei, door bezorgingsproblemen bij de P.T.T., een week eerder in uw bus dan was gepland. Waarvoor onze excuses!

RK Parochie

St.Vitus Blaricum

Diensten in het weekend
zaterdag 17.00 uur: Eucharistieviering of Woord en Communieviering.
zondag 11.00 uur: Eucharistieviering of Woord en Communieviering.
Eerste weekend van de maand: Koffie drinken na de viering.
Op 6 en 20 januari is er Kindernevendienst.
Door de week:
donderdag 19.15 uur: Avondgebed.
Bijzonderheden..
maandag 24 december 20.00 uur: Gezinsviering op Kerstavond met medewerking van het Kinderkoor
23.00 uur: Nachtmis van Kerstmis met medewerking van het Gemengd koor St. Cecilia
dinsdag 25 december 11.00 uur: Kerstmis viering met medewerking van het Tussenkoor
15.30 uur: Kindje wiegen
woensdag 26 december 11.00 uur: Eucharistie viering Tweede Kerstdag
zondag 30 december: Geen viering in Blaricum
10.30 uur: Oecumenische viering in de Basiliek van St. Jan in Laren
maandag 31 december 19.15 uur: Oudejaarsviering
dinsdag 1 januari 2002 11.00 uur: Nieuwjaarsviering
woensdag 2 januari 10.00 uur: Seniorenmis waarna koffiedrinken
zondag 6 januari 11.00 uur: Feest van Driekoningen, Aansluitend nieuwjaarsreceptie in het Vitusgebouw
Voor verder informatie: Zie informatiebord bij de hoofdingang van de kerk, of Pastor C. Lavaleije Kerklaan 19 1261 JA Blaricum. Tel. :035 -53 83153.

SETJE EURO'S GRATIS AF TE HALEN

Op vertoon van de coupons, die per post verzonden zijn door het Ministerie van Financiën, kunnen vanaf half december alle Nederlanders vanaf 6 jaar een gratis setje Euro's ter waarde van f. 8,55 afhalen bij banken, Hema, Shell-tankstations en Combi-fotozaken. Tevens kunnen de burgers bij de banken ook Euro "consumentenpakketten" kopen, zodat ze op 1 januari kleingeld in hun portemonnee hebben. Die pakketten kosten f. 25,-.

KOPIJ

Heeft u iets te melden over uw club, vereniging, evenement of andere zaken in Blaricum, laat het ons weten. Bij voorkeur per e-mail aan heienwei@jm2.nl (wel afdruk naar eindred.) of floppy of getypt. Niet groter dan een half A4 en indien mogelijk voorzien van een bijpassende foto.

Kopij voor het januari nummer inleveren vóór 7 januari 2002
Noolseweg 23a, Verschijningsdatum
31 januari 2002

piano, gitaar en keyboardlessen

C. Lucas
Lesstudio Blaricum: Bierweg 6
035 - 526 29 73
Gediplomeerd lid KNTV

Marianne Blijdenstein-Piël
"De Klaproos", William Singerweg 13
1261 EH Blaricum. Tel. (035) 5383893
Schildert in opdracht: portretten, landschappen, woonhuizen, tuinen en ook huisdieren.
Geeft aan huis aquarellessen in groepsverband.

Better Healthclubs Bodies
035-5265755

wij leveren en drukken een mooie kollektie
geboorte-, verloving- en trouwkaarten
en natuurlijk al uw handelsdrukkerij...
Grafisch Atelier Blaricum
Wetening 41 - Blaricum - tel. 035-526 45 31

TOTALE BEVEILIGING LOCKWELL®
24 UUR SERVICE
Blaricum: 035 - 531 37 50
Almere: 036 - 523 13 00
Breukelen: 0346 - 26 36 29

de Specht
Boom-, en Groenverzorgingsbedrijf Blaricum
Telefoon 035 - 531 02 09
B.g.g 035 - 694 73 53

RUVAAannemersbedrijf bv
nieuwbouw, verbouw, onderhoud, restauratie en beheer
Leeuwerik 1 - 1261 SL Blaricum
Tel. 035 - 523 32 75
Fax 035 - 523 32 76

D. BEEK
AARDAPPELEN- GROENTEN- EN FRUITHANDEL
Dorpsstraat 3, Blaricum, tel. (035) 5383409

Restaurant "De Tafelberg"
Lunch van 12.00-15.00 uur
Diner vanaf 17.30 uur
Maandag gesloten
Zaterdag en zondag
Diner vanaf 17.30 uur
Tel.: 035-5383975
www.tafelberg.nl

af Alliance Française 't Gooi
Voor Franse taal en Franse cultuur.
Taal- en andere cursussen, lezingen, reizen, toneel.
Info tel.: 06 - 53 49 25 75

Jan en André Visser
LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers, Geysers, Kachels, Stofzuigers, Verlichtingsartikelen
LOODGIETER: Meentzoo 29 telefoon (035) 538 24 85
AANLEG EN ONDERHOUD VAN: Gas-, Water- en Sanitaire installaties. Elektrische installaties
ELECTRICIEN: Evenaar 8 telefoon (035) 538 78 92

Sabine van Kleef
brillen & contactlenzen
Gianfranco Ferré - J.P. Gaultier - Gucci - Polo Ralph Lauren - Moschino - Valentino - Matsuda
Gedipl. optometriste en contactlens-specialiste. Lid ANVO.
Leverancier van het ziekenfonds. *Gratis oogdrakmeting*
Dorpsstraat 6, Blaricum. Tel. (035) 531 60 64

Siertuincentrum Calis
TUINAANLEG EN ONDERHOUD
• Vaste planten, heesters, coniferen en bomen
• Kamerplanten, snijbloemen en boeketten
• Perkplanten en bloembollen
• Meststoffen, sierbestrating, tuinhout, grondsoorten in zakken of los gestort
Schapendrift hoek Eemneserweg Blaricum • 035 - 531 17 01

de "Briljant" versierder van 't Gooi
FRITZ HÖRL
EDELSMID - JUWELIER
Dorpsstraat 8 - 1261 ET Blaricum - Tel. (035) 531 79 98

SPECIALIST IN ZELFGEMAAKTE VLEESWAREN
Stut uw slager
Schoolstraat 2a, Blaricum, tel. 538 34 30